

ترا پرستش می کنم و از تو یاری می جویم

سی تیر

سالروز حماسه‌ی ایستادگی ملت در برابر استبداد

درس‌هایی از دیروز برای امروز و فردای مان

هم‌میهنان! فردای تاریخی هر ملت در گرو شناخت همه جانبه دیروز و امروز و نگاه به فردای پر افتخار آن است. کنون‌زدگان سیاسی، همان فرصت‌طلبان نان به نرخ روز خور و کوتاه‌اندیشان به کژراهه افتاده باید به خود آیند که فراز و نشیب‌های زندگی ملت‌ها چون پیوندهای زنجیر به هم پیوسته و درس آموزند. از این رو برای بازسازی آینده باید گذشته‌ها به درستی بازبینی و بازگویی و بازشناسی شود تا مبدا دشمنان ملت که هر روز به رنگی، با لاف برادری، گاه همسایگی، گاه دوستی و هم‌پیمان و استراتژیک بودن و گاه همگام در مبارزه ضد استعمار، بروز و ظهور می‌نمایند. در حافظه‌ی تاریخی با ترفندهای جدید ایجاد اختلال کنند؛ که «نظامی» سخن‌سرای بزرگ، می‌فرماید:

گر ز پالوده‌ی کسان انگشت

خاک انگشت خویش، لیبی به

هم‌میهنان! امروز که ما شصت و هشتمین سالروز (خیزش ملی سی تیر) به مثابه دگرگشتی تاریخ‌ساز در راستای پیکارهای رهایی‌بخش ملی ایرانیان مواجه هستیم، کنکاشی نوین پیرامون این رخداد خجسته‌ی سرنوشت‌ساز ضرورت می‌یابد که چگونه ملتی اراده می‌کند با دستان تهی، بدون اسلحه و به دور از خشونت‌های ملک و ملت بر باد ده، بپاخیزد و بساط استبداد وابسته‌ی تا بن دندان مسلح را در هم پیچد و (سی تیر) به گونه نماد آزادی‌خواهی ایرانیان بر تارک تاریخ میهن بنشیند.

هم‌میهنان! در بزنگاه‌هایی که ملت به دنبال این گونه فرصت‌ها، برای رهایی است، استبداد خودکامه، عامل و انگیزه حرکت را به دست مردم می‌دهد؛ اما چگونه؟! در ۲۵ تیرماه ۱۳۳۱ دکتر «محمد مصدق» پس از سه ساعت مذاکره با «شاه» بر سر معرفی اعضای کابینه خود، به ویژه پست وزارت جنگ، مورد موافقت «شاه» قرار نگرفت و از نخست‌وزیری، استعفا کرد. بازتاب کناره‌گیری «مصدق» باعث شد که

بیشتر مغازه‌های خیابان‌ها و بازارهای تهران و شهرستان‌ها تعطیل شود. فرمانداری نظامی تهران اعلامیه تهدیدآمیزی منتشر کرد و مردم را از هر گونه تظاهر بر حذر داشت و در پی آن، گماشتگان انتظامی با تانک و زره‌پوش به خیابان‌ها ریختند و نقاط مهم پایتخت را زیر نظر گرفتند. **غافل از این که اندیشه را با زور نمی‌توان سرکوب کرد.** به رویه‌ی حاکمان مستبد، «شاه» خودکامه، با اشاره خود، مجلس شورای ملی را واداشت بدون حضور نمایندگان فراکسیون نهضت ملی (جبهه ملی) به نخست‌وزیری «احمد قوام» (قوام‌السلطنه) رای تمایل دهد و شاه فرمان نخست‌وزیری را با لقب «جناب اشرف»، به نام او صادر کرد. «قوام» هم با صدور اعلامیه شدید، خشم مردم را برانگیخت و زمینه سقوط فوری خود را فراهم آورد. «قوام» که با حمایت انگلستان و آمریکا و سکوت اتحاد جماهیر شوروی (سوسیالیستی) و نیروهای سرکوب‌گر، روی کار آمده بود تا نهضت ملی ایران را خاموش سازد. قدرت‌ایستادگی مردم را در پاسداری از دست‌آوردهای مبارزه ضداستعماری و ضداستبدادی، دست کم گرفته بود و چنین شد که در تظاهرات و خیزش ملی در سی تیر، همه مردم (کارگر، کشاورز، پیشه‌ور، کارمند، دانشجو، روشن‌فکر، بازاری، پیر و جوان، زن و مرد) در کنار هم با فریادهای (یا هرگ یا مصدق) و («مصدق» پیروز) است، با نظامیان و پاسبانان که به سوی آن‌ها آتش می‌گشودند، درگیر شدند و در جریان آن، شمار زیادی از مردم، جان باختند یا زخمی شدند.

هم میهن! در این رویارویی، پیوستن بسیاری از نظامیان به مردم، شاه را نگران کرد و بعد از ظهر همان روز، نیروهای ارتشی و انتظامی، عقب‌نشینی کردند و «قوام‌السلطنه»، وادار به استعفا شد. ساعت ۱۹ آن روز، هزاران تن از مردم، عازم خانه دکتر «مصدق» شدند و دکتر «مصدق» این آموزگار رهایی ملت‌های دربند و پیشوای خردمند نهضت ملی، از همبستگی ملت ایران، قدردانی کردند و در شامگاه روز سی‌ام تیر ۱۳۲۱ به رهبری «مصدق» بزرگ، پیروزی بزرگ دیگری نصیب ملت ایران شد و آن خبر اعلام رای دیوان دادگستری بین‌المللی مبنی بر عدم صلاحیت دادگاه در رسیدگی به شکایت انگلستان در مورد نفت ایران بود. این رای، حقانیت ملت ایران در مبارزه علیه جبهه متحد استعمار و استبداد وابسته را ثابت کرد و پیروزی سی‌ام را کامل ساخت و در سایه همبستگی ملی، دکتر «محمد مصدق» رهبر مبارزات ضداستعماری و ضداستبدادی ملت ایران، با رای گسترده مردم ایران، زمام امور را مجدداً در دست گرفت.

هم میهنان! مردم این سرزمین همواره از حق حاکمیت ملی، منافع و مصالح خود دفاع کرده‌اند و هرگاه رهبری صادق، اندیشمند و میهن‌دوستی ظهور می‌کرد، آن‌گاه پیروزی در عرصه‌ی حیات ملی، جلوه‌گر می‌شد و آسایش، آزادی، عدالت و برابری و رفع تبعیض‌ها رخ می‌نمود که تدوام این نهضت‌ها و همبستگی‌ها، نگهبان استقلال و آزادی این مرز و بوم به شمار می‌آید.

حزب ملت ایران بر این باورست: تاریخ ایران گواهی ست که نهضت ملی ایران به رهبری

«مصدق» بزرگ. بار دیگر این حقیقت تاریخی را ثابت کرد که برای رسیدن به آزادی و استقلال، راهی جز استقرار سامان مردم‌سالاری وجود ندارد و مردم‌سالاری نیز با ایستادگی و مبارزه آگاهانه ضداستعماری و ضداستبدادی، به دور از خشونت، امکان‌پذیر است. از این رو، مشعل فروزانی را که دکتر «مصدق» برافروخت برای همیشه فرا راه ملت‌های آزادی‌خواه و استقلال‌طلب، به ویژه جوانان میهن‌ما، پرتو افشان خواهد ماند.

گرامی باد خاطره قیام سی تیر

درود بر شهیدان راه آزادی و استقلال ایران به ویژه شهیدان سی‌ام تیر

درود بر روان شهیدان «پروانه» و «داریوش فروهر»

رهران راستین «مصدق» بزرگ

آزادی زندانیان سیاسی و مدنی خواست ملت ایران است

حزب ملت ایران

تهران - ۳۰ تیر ماه ۱۳۹۹ خورشیدی